

„Bestia z wody Fili”

Jako, że na ryby chodzę
Często w brudnej wodzie brodę.
Tak też, gdy zmęczony byłem,
po godzinie więc już śniłem.

O potworze z super mocą,
wszystkie żaby zarechocą,
więc słuchajcie moi mili,
o potworze z wody Fili:

„Raz pewnego marca nocą,
gdy łabędzie zaklekocą,
zaraz rzut mą wędką wznowie
i zaczekam aż coś złowię.

Gdy tak myśląc o pogodzie,
lekką marznąć mocą w mrozie,
jak ta linka nie pociągnie!
Miałem w myślach same ognie.

Bestia o tym ani śniła
i swe moce podwoiła.
Ciągnąłem ile sił w ramionach,
licząc jego masę w tonach.

Chwył na chwilę poluźniłem
I na rybę wciąż bluźniłem.
Ta się lekko wychyliła...
A ta bestia! Mnie zmyliła!

Toż to rzecz niewiarygodna,
a zarazem karygodna!
By wędkarza tak oszukać!
Jego dumę strasznie zbrukać!

Tu się pewnie zapytacie;
„O co chodzi, mój ty bracie?
Czemuż tak zbulwersowany?
I tak bardzo zagniewany?”

Otóż mówię Wam pośpiesznie:
„Oszukano mnie tak strasznie.
By nie poznać karpia – starym
trzeba być, nawet i Hilarym!”

Tak, karpia nie poznałem,
i w tym przekonaniu trwałem
wielce bardzo zasmucony.
Wracam zaraz w tamte tony:

„Gdy szok pierwszy minął potem,
jak zaśmiałem się świergotem,
to myślałem, że ta ryba,
tak zastygła i sobie gdyba.

Walczyć z nią postanowiłem,
swe uznanie w niej zbudziłem.

Walcząc całe dnie i noce,
usłyszałem jak chichoce.

W garść się wzięłem niestrudzenie,
celem obrałem jej zgładzenie.

Gdy ta słabła pomalutku,
ogarnęła mnie fala smutku.

I gdy patrząc w szare oczy,
jak mnie nagle nie zaskoczy!
Jak błagalnie patrząc na mnie,
Jakże czułem się niefajnie...

Jak można przyjaciela zabić,
najpierw do pułapki zwabić?

Nie, nie mogę tak postąpić!
P postanowiłem więc ustąpić.

Wypuściłem karpia mego,
przyjaciela uprzejmego,

Nie żałując swego czynu,
a nawet i wyczynu”.

Karp mym przyjacielem został
I mym wymaganiom sprostał:
Otóż trzeba być walecznym,
A czasami też i wdzięcznym.

I słuchajcie moi mili:
Tak też potwór z wody Fili
super mocą obdarzony,
przyjaźnią mą uraczony,
wrócił do swych wód Wisłoki
wykonując zwarte skoki.
Zapaliłem więc swą fajkę.
Kto powtórzy bajkę?

Krzysztof Mamoń

Szkoła Podstawowa nr 2 w Spytkowicach